

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 584. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm31610/facsimile.pdf (tilgået 25. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Kand, at de kunde, og for dem selv at de vilde det, og i et Aarhundrede, da de sibaarns Folks Hæd talde deres Selvsfølelse, er det intet Under at Kongen af Jerus, underkøbt giennem en Række af Aarhundreder, taalde meget for de vilde sig.

Men *M o d i n*, hvor den glædelige Opstand begyndte, var endnu langt mindre end „Megalopolis“ saa vi ved kun, den skal have ligget i Bjerg-Egnen mellem *J e r u s a l e m* og *S a f f a*, men Helten som udgik derfra var dog Hovedet hviere end *Philopomen*, og stod ikke færdig for at kaldes den „sidste Hæder“, thi han tog ikke sit Fædrelands Frihed i Graven med sig, men lagde, ved at skænke den sit Liv, Aar til dens Uder!

Der boede nemlig i *M o d i n* en Præst, ved Navn *M a t a t h i a s*, som i Sælskab begyndte sit Folks Ulykke og sørgede indertig over Helligdommens Besmitelse og Lovens Krænkelser, saa Omkredset paa al hans Tale var: det er ei længe været at leve! Derfor, da Kongens Sendebud kom til *M o d i n* og vilde med store Laster om Guld og Gave lokke ham, som en æret Mand, til at offer først paa Afguds-Altret, da svarede han blot: nei, det være langt fra, thi om saa al Verden vilde Vei, vilde jeg dog ikke følge efter, men med Værn og Brødre, redds alle Konge-Bud, staa fast i Fædrenes Pagt. Da imidlertid en troles Jøde lige for hans Huse gik hen og offerede paa Afguds-Altret, da førte han til i „Levitisk“ Midværs og dræbte ham, og nu var det, som om Haanden med Et kom ihu, at den er „Hoveds sødte Værge“, thi nu slog han Tyrannens Sendebud, omstøvede Altret og flygtede til Bjergene med Saamange som ham vilde følge, og da det kort efter spurgtes, hvordan en Hovtidsmænd i Døden ei vilde gride til Raaden paa „S a t a n“, men led sig taalmodig slagte af Tyrannens Døds, da gjorde *Matathias* den Afstalt med sit Folke, at de vilde kæmpe for Loven og saa

